

העם

צדקים או חמוסים

אין אדם בישראל האוהב לצייר את עצמו בדמות הוגה דעות מעמיק כמו שמעון פרס, שהצהרותיו הפוליטיות התכופות ויכו אותו בשם "שמעון פירסומת" וצרו של שאיל-תות בלתי-אוהדות בממשלה. גיואיש אוב-זרוב, שבועון ציוני בריטי הכפוף להש-פעתו, מרבה לתאר את פרס כמרכז קבוצה של "הוגי-דעות חדשים" מסוגו של משה דיין, סדי קולק ואהוד אבריאלי, המתכוננת לעלות בקרוב לשלטון בישראל.

השבוע, באחת מהצהרותיו התכופות, גילה פרס מחדש מהי מהות ה"מחשבה החדשה", שהוא ושאר חברי קבוצת-החצר של ביגיי-העליוה במאמץ שכלי עמוק ויסודי. קרא פרס, בטכס פתיחת מועדון "מפא"י-על-שם נחמיה ארנוב, שלישי המנוח של ביגיי, בחולון: "ישראל אינה מדינה מורחית-יכו-נית ישראל היא מדינה יס'תיכונית!"

13 נגד 1. לאורך חופי הים התיכון שוכנות, מלבד ישראל, 14 מדינות. מי הן המדינות אשר לדעת שמעון פרס קשורה ישראל עמן יותר מאשר לתולכרם ופטרם? שבע מתוך 14 מדינות אלה הן ערביות — מארוקו, אלג'יריה, טוניסיה, לוב, מצרים, לבנון וסוריה. שתי מדינות נוספות הן מוסלמיות — תורכיה ואלבניה. מהן אחת — תורכיה — קשורה עם עיראק בברית צב-אית, בעלת נספה סודי המחייב אותה לת-בוע את החזרת ישראל לגבולות 1947. ה-שניה, אלבניה, היא קומוניסטית, תומכת באיחוד הלאומי הערבי ואינה מקיימת יח-סים עם ישראל.

המדינה מס' 10, יחן, לא החליפה מעולם צירים עם ישראל, מפני שיש לה מיעוט גדול במצרים וקשורה בעולם הערבי בקש-רים אמציים. אותו כלל יחול על קפריסין, אם תשיג בקרוב את עצמאותה. שכנתה של יחן, יוגוסלביה, תומכת בגלוי במאמצי גמאל-עבד אל-נאצרה, לא מסתירה את מורת-רוחה ממדינות ישראל הפרו-מערביות.

מדינות 12 ו-13 הן פרו-ערביות מובה-קות. ספרד אינה מכירה בישראל, מכריזה על עצמה בפרהסיה כעל בעלת-ברית אוס-ר-מית של העולם הערבי. איטליה נמנעה לא מכבר בקושי מלהציע הצעת-שלום, ש-היתה מחייבת את ישראל לחזור לגבולות 1947. מאז הכרזו בניסו מוסוליני על עצמו כעל "סיף האיסלאם", לא חזלו האיטלקים לראות בעולם הערבי כחבר-פעולה שלהם. כך מסתבר כי מבין 14 מדינות הים התיכון, 13 הן או אויבות בגלוי או בע-לות עמדה ניטראלית בלתי-אוהדת. רק מדי-נה אחת — צרפת — מקיימת ידידות עם ישראל, מתוך אינטרס לאומי ברור, אך זמני. כזו להיות גרורה של האימפריה ה-צרפתית השוקעת, אין צורך באידיאולוגיה יס'תיכונית מלצללת. אפשר לבסס מדיניות זו גם על אידיאולוגיה אנטי-יס'תיכונית. החלל הריק. למעשה, כל הסיסמה ה-יס'תיכונית, כמו סיסמות רבות אחרות ה-מרחפות בחלל הריק של המחשבה המדי-נית בצמרת ישראל, אינה אלא מליצה, ש-איש לא חשב עליה עד הסוף.

האדם הפשוט בחולון יודע כי מה שקורה בקאהיר וברבת-עמון עשוי להכריע את גו-רלו וגורל בניו, ואילו ספק אם יש לו מושג מהי עיר-הבירה של אלבניה, או מה מושג ראש-הממשלה של איטליה. הוא אוכל בהנאה חמוס עם קבאב, מאכל שהוא דחאק "מורח-תיכונני". אולם בכל ישראל אין אמילו מסודה אחת המוכרת ארוחה של צדפים או סרטנים, מאכלים יס'תיכוניים טובים וזולים, המוגשים במסעדות סאריס.

מפלגות

אל תתרגזו

רפי-צ'ק"י הוא מישחק חביב על ילדי ישראל, כשם שהיה חביב בברמניה, שם נקרא בשם "אל תתרגזו". כל ילד משתדל להעביר את חילי-העץ שלו קדימה, לאורך מסלול של משבצות, תוך וריקת קובייה. אך ההתקדמות אינה בקצב אחיד. לעתים ניתן לחייל לקפוץ כמה משבצות קדימה, ולעתים הוא נאלץ לקפוץ כמה משבצות לאחור. לחייל ביש-מזל יכול לקרות שה-קובייה מביאה אותו למשבצת המחייבת או-תו דחאק להתחיל את המסלול מחדש. דרכו של ד"ר נחום גולדמן אל תזירה הפוליטית הפנימית של ישראל דומה ל-מישחק זה. יש ונזמה שהוא מקדם ב-מהירות, ויש שנדמה כי חזר לבראשית. קול קורא. לפני כמה שבועות הגיעה

הוא צעיר ואתלטי... בעבודה ובן בספורט הוא תופס מקום ראשון

מובן מאליו:

נלסון הוא מעשן!

לגולדמן ידיעה שהקפיצה אותו. משה קול, מנהיג העובד הציוני במפלגה הפרוגרסיבית, כך נמסר לו, מסכים עתה להצטרף למפ-לגה חדשה של גולדמן. הוא העמיד רק תנאי גיוני אחד: במקום שהמפלגה תישא אוסו של איחוד הפרוגרסיבים והציונים הכלליים, תהיה רשמית מפלגה חדשה לגמרי, אליה יצטרפו מנהיגי שתי המפלגות, יחד עם אישים וחוגים נוספים.

היתה זאת תזווה מכרעת. כי בעבר הוכי של האיחוד בין הפרוגרסיבים והצ"כ, לפי הצעת גולדמן, דחאק עלידי קול וחבריו, בני האגף השמאלי של הפרוגרסיבים, ש-חששו כי באיחוד כזה יתבטלו בששים. כמו יוליוס קיסר על גדות הנהר רוביקון, יכול היה גולדמן לקרוא: "הקובייה נפלה!" הנשיא הציוני קרא למקורביו, ביקש מהם להכין רשימה ראשונה של אישים הבאים בחשבון. אולם כמעט באותו רגע נזרקה קובייה אחרת. דויד בן-גוריון שיגר מכתב ממותק לגולדמן, שכיפר על כל העלבונות בעבר. היחסים בין השניים הוטבו במפתיע, וגולדמן החל שוב מהסס אם כדאי לו ל-צאת למלחמה גלויה בביגיי בשעה זו. כל-חזר גולדמן כמעט לאותה משבצת בה עמד עת הגיע ארצה בפעם שעברה. השבוע ירד המנהיג המעופף שוב מ-מטוס בלוד, התכונן לשהות שלושה חוד-שים בארץ, למשש מחדש את הדופק ה-ציבורי. היה ברור כי בימים הקרובים לא יגרם לאפתעות במבנה המפלגות בישראל.

המשק

איך להתעשר

מאז נתן דויד בן-גוריון פקודת מטכ"ל בלתי-חוזרת לפנסח ספיר להקים תעשייה בנגב בכל מחיר, נעשו כל האמצעים קרו-שים למטרה זו. מבלי לבדוק אם באמת יש הגיון בטחוני אמיתי בקו זה, או אם אמנם יש סיכויים אמיתיים למפעלים שיוקמו, הופ-עלו כל המכונות כדי להקים בתי-חרושת שיעשו רושם ויפארו את שם הממשלה. גאוני המשק המקומיים, שיש להם אף טוב להזדמנויות של זהב, הבחינו זה מכבר שפיתוח מדומה זה של המדבר עשוי לה-פוך למכרה-כסף. איש מבין כל אלה לא הצטיין בחושי-הירח כמו מנהלי החברה ה-מרכזית, המאגדת בקרבה את הלוחיינים הפרטיים השמנים ביותר.

מתנת עם ישראל. החברה המרכזית שותפה על בסיס של פיפטי-פיפטי עם סולל-בונה בבקלות על מסעלה-המלט נשר. השבוע נודע כי שני הלוחיינים קיבלו מתנה מ-טעם עם ישראל, שלא היתה עוד כדוגמתה. ממשלת ישראל נתנה לשתי החברות 10 מיליון לירות טובות, תמורת מניות בחברת נשר, שלא יתנו לממשלה זכות-הכרעה כל-שהי. הדבר היחיד שהובטח לעם ישראל תמורת כספו: הממשלה תקבל דיבידנדה בסך 6% לשנה, אם הרחמים יאפשרו זאת. העוקץ: רוחי נשר תלויים בממשלה, ה-קובעת גם את המחירים וגם את גובה הבלו. מדוע נתנה הממשלה מתנה אגדתית זו? כל אחד משני הלוחיינים — סולל-בונה השמאלי והחברה המרכזית הימנית — יקבל 5 מיליון ל"י. מיליון אחד מסכום זה הב-טיח כל אחד להשקיע חזרה במפעל חדש של נשר, שיוקם ברמלה. את שאר ארבעת המיליונים ישקיע כל אחד במפעלים בנגב. אולם איש אינו חייב להשקיע בנגב את 100% הכסף הדרוש למפעל חדש. הממשלה נותנת ברוב אדיבותה אשראי בסך 75% מכל השקעה (ולמעשה הרב), יותר, מאחר שכמעט אי-אפשר לבדוק את גובה ההש-קעה האמיתית). במלים אחרות: אם החברה הכלכלית תשקיע בנגב את ארבעת המיליו-נים שקיבלה מן הממשלה, הרי תוסיף לה הממשלה אוטומטית בצורת אשראי 12 מיל-יון ל"י נוספים.

מיליונים מתגלגלים. בתנאים אלה כמעט ואין כל חשיבות אם המפעל הנגבי ישא את עצמו או לא. אפילו יפסיד המפעל הפסדים גדולים, יצאו הבעלים ברוח עצום, כי הוא מגלגל בידיו מיליונים שאינם צמו-דים לערך הדולאר. החברה המרכזית כבר עשתה את צעדה הראשון אל הנגב: היא השתתפה בהקמת מיפעל כיתן לטקסטיל בדימונה.

השותף הגדול ביותר בחברה המרכזית הוא ל. גליקסון בע"מ, שבעלו יוסף גליקסון הוא מנהל משרד המסחר והתעשייה בשכר סמלי. שותפת גדולה אחרת היא חברת האחים סייבר, שבן מנחלה, אברהם סייבר, הוא מנהל חטיבת חתעשייה של משרד ה-מסחר והתעשייה.

לסובלים מנשירת שערות וקרחות

טיפול מיוחד לפי שיטה חדשה ובעזרת מכשירים חדשים ביותר מאפשר א. הפסקה מוחלטת של הנשירה ב. גידול של שער חדש הטיפול הוא באחריות גמורה — במקרה של אי-הצלחה יוחזר הכסף רוביניס קוסמטיקום בהנהלת מר א. רובין, ביוקוסמטיקאי מדופרם תל-אביב, רחוב פינסקר 2, טלפון 22128

Advertisement for Quick cigarettes featuring a woman on a cigarette pack and promotional text: "לא כל אבקת כביסה היא קויק", "לא כל חומר כביסה הוא בלתי מזיק", "קויק לכביסה", "קויק לא מזיק", "לכבשון הכביסה כבסי ב. קויק", "חתיחי מים. הכביסה עם קויק כביסה ל-שעתיים. שיטפי ותלי".